

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 15. června 2011 č. 449

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr (sněmovní tisk č. 361)

Vláda na své schůzi dne 15. června 2011 projednala a posoudila návrh zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr (sněmovní tisk č. 361), a vyslovila s ním **nesouhlas** z následujících důvodů:

1. Vláda konstatuje, že zrušení zákona by ze zahraničně-politického hlediska bylo negativním signálem vůči mezinárodnímu společenství, a to zejména s ohledem na jeho snahy přimět Írán k plné spolupráci v oblasti íránského jaderného programu. Jelikož v této oblasti nebylo v poslední době dosaženo žádného pokroku, postup mezinárodního společenství a sankce vůči Íránu se obecně zpřísňují.
2. V souvislosti s vývozem jaderných technologií do Íránu z Evropské unie byla omezující opatření přijata i na úrovni Evropské unie (viz rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a nařízení Rady (EU) č. 961/2010). Tato opatření jsou pro Českou republiku závazná.
3. Zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr, se nevztahuje jen na dodávky pro výstavbu této jaderné elektrárny, nýbrž na veškerý „vývoz zboží a poskytnutí služeb, nehmotných práv a jakékoli dokumentace nebo informací, jejichž určení přímo či zprostředkovaně souvisí s jadernou elektrárnou Búšehr“, tedy i na její případnou přestavbu, modernizaci nebo vybavení. Z § 1 zákona jasně vyplývá, že tento zákon nemůže zastarat po celou dobu existence jaderné elektrárny Búšehr a že ani v současné době nemůže tedy být obsolentní normou, jak mylně uvádějí předkladatelé. Podle veřejně dostupných informací navíc nelze pokládat jadernou elektrárnu Búšehr za hotovou, neboť se plánuje výstavba dalších dvou bloků.
4. Vláda rovněž připomíná, že při přijímání uvedeného zákona nebylo cílem znemožnit podnikatelské aktivity českých podniků na Blízkém východě, nýbrž z bezpečnostních důvodů znesnadnit výstavbu jaderného zařízení jako součásti íránského jaderného programu. Vláda by proto z výše uvedených důvodů považovala navržené zrušení zákona za krajně nevhodné, neboť by to v současné době nebylo vhodným politickým signálem vzhledem k aktuální situaci okolo íránského jaderného programu.

5. Problém by při navrženém zrušení zákona mohl nastat i v případě, pokud by po jeho zrušení následně vyšlo najevo, že zákaz dodávek byl v době jeho účinnosti porušen; takové porušení zákona by zřejmě – s ohledem na uplatnění zásady retroaktivity ve prospěch pachatele – nebylo možné žádným způsobem postihnout.
6. Vláda konečně konstatuje, že navrhovaná právní úprava vykazuje i mnohé legislativní nedostatky, mezi něž patří členění návrhu zákona na dvě části, které je v tomto případě nezvyklé a zbytečné.